

Art. 12. Przedmiotami ustnego egzaminu aplikacyjnego są:

- a) zarys historii i instytucji prawa rzymskiego i kościelnego;
- b) historia ustroju Polski;
- c) obowiązujące w Województwie Śląskiem prawo cywilne i karne;
- d) zarys obowiązującego w Rzeczypospolitej Polskiej prawa państwowego, administracyjnego i skarbowego;
- e) ekonomja polityczna;
- f) zarys prawa międzynarodowego.

Art. 13. O dopuszczeniu do egzaminu sędziowskiego rozstrzyga Ministerstwo Sprawiedliwości. Celem egzaminu sędziowskiego jest stwierdzenie, czy aplikant sądowy posiada gruntowną znajomość obowiązujących w Województwie Śląskiem przepisów prawa publicznego i prywatnego, w szczególności także odnoszących się do Województwa Śląskiego polskich ustaw i rozporządzeń natury ustawodawczej i czy można uważać go za uzdolnionego do zajęcia samodzielnego stanowiska w praktycznej służbie sądowej; nadto aplikant sądowy ma wykazać znajomość obecnego ustroju Rzeczypospolitej Polskiej, podstawowych ustaw sejmowych oraz znać w ogólnych zarysach zasady ustawodawcze, obowiązujące w innych częściach Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 14. Uchyła się moc obowiązująca pruskiej ustawy z dnia 6 maja 1869 r. o egzaminach prawniczych i o przygotowaniu do wyższej służby sądowej (Zbiór Pruskich Ustaw str. 656).

Art. 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Rymowicz*

394.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 czerwca 1922 r.

o sędziach komisoryjnych i podprokuratorach komisoryjnych przy sądach okręgowych oraz o sędziach pokoju w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ustępu drugiego art. 6 rozporządzenia z dnia dzisiejszego, zaprowadzającego zmiany w ustroju sądownictwa w górnośląskiej części Województwa Śląskiego stanowią co następuje:

Sędziowie komisoryjni i podprokuratorzy komisoryjni przy sądach okręgowych.

Art. 1. Sędziowie komisoryjni składają przed objęciem urzędowania przyrzeczenie, że będą obowiązki sędziowskie spełniali gorliwie, wymierzali sprawiedliwość bezstronnie według swego sumienia

i zgodnie z przepisami prawa oraz że będą przestrzegali tajemnicy urzędowej.

Podprokuratorzy komisoryjni przy sądach okręgowych składają przed objęciem urzędowania przyrzeczenie, że będą obowiązki swego urzędu spełniali gorliwie, polecenia swych przełożonych wykonywali dokładnie i przestrzegali tajemnicy urzędowej.

Art. 2. Sędziowie komisoryjni i podprokuratorzy komisoryjni przy sądach okręgowych podlegają pod względem służbowym przepisom, obowiązującym sędziów względnie prokuratorów.

Art. 3. Sędziowie komisoryjni i podprokuratorzy komisoryjni przy sądach okręgowych są mianowani na czas oznaczony; po upływie czasu, oznaczonego w dekrete nominacji, mianowanie ponowne jest dopuszczalne.

Art. 4. Umowy z sędziami komisoryjnymi w przedmiocie wysokości wynagrodzenia zawiera i rozwiązuje prezes sądu apelacyjnego, a z podprokuratorami komisoryjnymi prokurator przy sądzie apelacyjnym.

Sędziowie pokoju.

Art. 5. W sądach powiatowych o jednym lub dwóch sędziach mianuje się w zasadzie jednego sędziego pokoju i jego zastępcę. W sądach powiatowych o trzech sędziach lub więcej mianuje się co najmniej dwóch sędziów pokoju oraz potrzebną ilość zastępców.

Art. 6. Sędziowie pokoju i ich zastępcy pełnią swe obowiązki honorowo, otrzymują jednak zwrot kosztów podróży i odszkodowanie za stratę czasu w wysokości, ustalonej przez zarząd wymiaru sprawiedliwości.

Art. 7. Sędziowie pokoju mają obowiązek także przygotować rozprawę główną.

Przepisy końcowe.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Z. Rymowicz*

395.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 czerwca 1922 r.

zaprowadzające dla górnośląskiej części Województwa Śląskiego zmiany ustawy o stosunkach służbowych pisarzy sądowych.

Na mocy ust. 1 art. 36 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73, poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85, poz. 608) w związku

z ustępem ostatnim art. 40 powołanej Ustawy Konstytucyjnej w brzmieniu art. 2 ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 449) stanowią w porozumieniu z Tymczasową Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. Pruska ustawa o stosunkach służbowych pisarzy sądowych z dnia 3 marca 1879 r. (Zbiór Ustaw str. 99) ulega następującym zmianom:

1. W § 1 słowa: „pisarzem sądowym” zastępuje się słowami: „sekretarzem sądowym”.

2. W ustępie pierwszym § 2 słowo: „dwuletnia” zastępuje się słowem: „trzyletnia”, a w ustępie drugim słowa: „w służbie pisarza sądowego” zastępuje się słowami: „w służbie sekretarjatu sądu”.

3. W zdaniu drugim ustępu drugiego § 3 słowa: „służby pisarzy sądowych i służby biurowej przy prokuraturach” zastępuje się słowami: „służby sekretarjatu sądu i sekretarjatu prokuratury”.

4. § 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„Obok sekretarzy sądowych można mianować podsekretarzy i rejestratorów sądowych z pośród osób, które zdały egzamin na sekretarza sądowego (§ 1) albo też osobny, w tym celu przepisany egzamin.

Przepisy o tym egzaminie oraz inne postanowienia o uzdolnieniu do objęcia posad podsekretarzy i rejestratorów sądowych wyda zarząd wymiaru sprawiedliwości”.

5. Po § 4 dodaje się jako § 4a następujący przepis:

„Urzędnikami sekretarjatu sądu (§ 1 i 4) mogą być mianowane także osoby, które wedle przepisów, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej, posiadają kwalifikacje na sekretarzy, podsekretarzy lub rejestratorów sądowych, albo też które wedle przepisów, obowiązujących w b. zaborze austriackim lub w cieszyńskiej części Województwa Śląskiego, posiadają kwalifikacje na kancelistów sądowych lub asystentów rachunkowych”.

6. W obu ustępach § 5 słowa: „Pomocnicy pisarzy sądowych” zastępuje się słowami: „Podsekretarze i rejestratorzy sądowi”, słowa: „czynności pisarzy sądowych” słowami: „czynności sekretarjatu sądu” a słowa: „pisarza sądowego” słowami: „sekretarza sądowego”.

7. § 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„Sekretarzy, podsekretarzy i rejestratorów sądowych mianuje prezes sądu apelacyjnego”.

8. W § 7 słowa: „pisarzy sądowych” zastępuje się słowami: „sekretarzy sądowych”, a słowa: „pomocników pisarzy sądowych” słowami: „podsekretarzy i rejestratorów sądowych”.

9. § 8 uchyla się.

10. W § 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) Ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli zachodzi potrzeba pomocy lub zastępstwa w sekretarjacie sądowym, można tymczasowe sprawowanie czynności sekretarjatu sądu,—z wyjątkiem czynności, wymienionych w ustępie drugim § 5, i z wyjątkiem obliczania kosztów i stempli,—poruczyć osobom, które zdały egzamin na komornika sądowego, tudzież aspirantom, wreszcie kance-

listom sądowym, pełniącym służbę w kancelarji sądowej najmniej przez sześć miesięcy”.

b) W ustępie drugim i trzecim słowa: „pisarza sądowego” zastępuje się słowami: „sekretarza sądowego”, a w ustępie trzecim słowa: „czynności pisarza sądowego” słowami: „czynności sekretarza sądowego”.

Art. 2. Sekretarzami, podsekretarzami i rejestratorami przy prokuraturach można mianować tylko osoby, które nabyły uzdolnienie na sekretarzy, podsekretarzy i rejestratorów sądowych.

§ 9 ustawy z dnia 3 marca 1879 r. w brzmieniu art. 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio z tem, że tymczasowe sprawowanie czynności w sekretarjacie prokuratury można poruczyć także podprokuratorom przy sądach powiatowych.

Art. 3. Urzędnikami rachunkowości i kasowości sądowej mogą być mianowani tylko sekretarze sądowi, którzy od dłuższego czasu pełnią służbę w tym charakterze.

Przepis ten stosuje się odpowiednio do osób, wymienionych w § 4 a) ustawy z dnia 3 marca 1879 r. w brzmieniu art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Art. 4. Na czas do 1 stycznia 1924 r. zarząd wymiaru sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia wprowadzić wyjątki od zasad, określonych w §§ 1, 2, 4 ustawy z dnia 3 marca 1879 r. w brzmieniu art. 1 niniejszego rozporządzenia.

W tymże czasie może prezes sądu apelacyjnego urzędnikami rachunkowości i kasowości sądowej mianować także osoby, które, nie posiadając kwalifikacji na sekretarzy sądowych, odbyły w b. dzielnicy pruskiej kurs dla kandydatów na urzędników skarbowości sądowej w Województwie Śląskim i w czasie tego kursu zdały egzamin przed komisją egzaminacyjną, ustanowioną dla tych kandydatów.

Art. 5. Rozporządzenie to wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
w z. Z. Rymowicz

396.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 czerwca 1922 r.

o służbie przygotowawczej średnich urzędników sądowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy ustępu drugiego § 4 i § 15 pruskiej ustawy o stosunkach służbowych pisarzy sądowych z dnia 3 marca 1879 r. (Zbiór Ustaw str. 99) w brzmieniu art. 1 rozporządzenia z dnia dzisiejszego, zaprowadzającego dla górnośląskiej części Województwa Śląskiego zmiany w powyższej ustawie, oraz na mocy art. 4, powołanego rozporządzenia stanowią co następuje: